

Όχι άλλο συρτάκι!

Εντάξει, ας πούμε ότι την πρώτη φορά, το καραστημένο «αυθόρμητο» συμβάν (ελληνιστί, «χάπενινγκ»), είχε την μαγεία της πρωτοτυπίας. Από κει και πέρα όμως, καταντάει, όχι απλά μονότονο και κουραστικό, αλλά διαστρεβλώνει την στυγνή πραγματικότητα.

Οι Έλληνες σήμερα δεν χορεύουν συρτάκι και δεν ανατάσσονται μ' αυτό (αν ποτέ συνέβαινε έτσι). Χορεύουν πάνω στο ταψί -σαν τις αρκούδες που μαθαίνουν να «χορεύουν» στον ρυθμό του αρκουδιάρη.

Καλό το «φολκλόρ», αλλά η «περηφάνεια» και το «είναι» των Ελλήνων, δεν συνάδει ντε και καλά με μουςακά, τζατζίκι και συρτάκι. Ας βάζουμε και κάποια όρια στον ευτελισμό ...